

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inzerate sprejema upravništvo v Katoliški tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisni se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno med tedni in prazniki, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 221.

V Ljubljani, v petek, 26. septembra 1902.

Letnik XXX.

Jesenske megle.

Bliža se običajni čas, ko se odpró vrta državne zbornice. Po stari navadi ugibljuje poklicani in nepoklicani politiki: pojde ali ne. Pravega odgovora danes nihče ne vé, vsa prorokovanja so le domnevanja, ugibanja. Ko je dné 18. prosinca 1900 dr. pl. Körber prevzel vlado, napovedovali so mu od vseh strani parlamentarni bankerot, on sam je dvomil, ali jo izvozi iz zagate. In šlo je za silo že tretje leto, dobil je celó parlamentarnim potom državni proračun. Sicer nihče ne vé, kje in kedaj ga čaka smrt, kakor gotovo tudi gospod dr. pl. Körber danes še ni našel izhoda iz labirinta neresenih vprašanj, vendar sodimo, da kriza ni tako nevarna, kakor jo slikajo.

Tako se že tedne in tedne zbirajo oborožene armade na severu in jugu, na zapadu in iztoku, da napadejo in razrušijo trdnjavo, ki jo gradita Körber in Szell. Avstro-ogrska nagodba, pravijo, je oni mlinski kamen, ki ga ali Körber obesi na vrat opoziciji ali pa njega potegne v propad. Šesto leto je že to vprašanje na dnevnem redu, ta oboroženi mir med Avstrijo in Ogrsko je pogoltnil lepe milijone ljudskega premoženja, toda po naši sodbi sta Körber in Szell mej sabo že davno dognala dogovore in tudi nagodbo in vsa poročila o novih težavah in ovirah so le »ad captandam benevolentiam« tu in tam. In v ogrskem parlamentu ima pl. Szell toliko večino in tako zaslonbo, da mu tudi oživiljeni spomini na »velikega« Košuta ne bodo motili spanja.

Druga seveda je v avstrijskem parlamentu. Mnogi že vidijo, kako se nad parlamentom zbirajo temni oblaki, ter slišijo votlo gromenje, ki naznanja bližajočo se nevihto s točo in strelo. Vse to je mogoče, ker obstrukcija je dobila domovinsko pravico v avstrijski zbornici ter vedno straši pred vratmi in po hodnikih. Slovanski narodi in njihovi zastopniki pač ne bodo nobene solze pretočili, ako mlinski kamen češko-nemškega vprašanja potegne v propad to ustavo in ž njo tudi dualizem. Edino le Nemci bodo po-

grebci ter plačali mrtvaško godbo. Zato pa sodimo in pričakujemo, da bode dr. pl. Körber imel nasproti Nemcem vsaj toliko poguma, kakor ga kaže nasproti Szellu, in da ne bode obupal na polovici pota. Kar zahtevajo slovanski narodi, to je le izvršitev ustave, ravnopravnost vseh narodov. Poljaki mu pač ne bodo delali nobenih težav in ovir. Tudi Rusine potolaži, ne da bi moral enemu Nemcu stopiti na kurje oko. Jugoslovani imamo pač razmeroma največ opravičenih zahtev do vlade in države.

Opetovano so zadnja leta jugoslovanski poslanci pismeno in ustno dr. pl. Koerberju in njegovim prednikom izražali svojih volitev potrebe in zahteve v narodnem in gospodarskem oziru. Ko bi vlada imela le malo več dobre volje in manj ozirov na naše kričave nasprotnike, že davno bi bila na jugu države zboljšala razmere.

Zato jugoslovanski poslanci pač ne bodo imeli povoda, da bi hodili po kostanj v žrjavico. Ogladali si bodo novo nagodbo, ali ustreza ljudskim koristim, za prazne obljube tudi žid ne da beliča.

Češki poslanci zahtevajo notranji uradni jezik in češko vseučilišče v Brnu. Obe zahtevi sta opravičeni in izvršljivi. Trezni Nemci sami priznavajo opravičenost obeh zahtev, le da stavijo gotove pogoje. A ti pogoji so tako prozorni, da se v pravi luči pokažejo kot gola nagajivost. Vprašanje je torej, ali je vlada res tako od Nemcev omrežena, da si ne upa koraka naprej na edino pravi poti, katero je bil pokazal pokojni grof Taaffe. Kdor se suče le v kolo baru, ne pride naprej, marveč na staro mesto nazaj. Bila je velika napaka, ko je dr. pl. Koerber izjavil nemškim strankam, da ne bode storil narodnopolitičnega koraka brez njihovega dovoljenja. S tem jim je dal v roke nevarno orožje, pravico ugovora proti vsaki najmanjši zahtevi slovanskih narodnostij.

Za vsako administrativno naredbo, imenovanje in premeščanje mora poslušati svete raznih političnih komarjev. Na ta način je seveda izhod iz sedanje zagate nemogoč. Ker

pa ima g. dr. pl. Koerber toliko vsiljivih svetovalcev, je povsem naravno, da mu vsiljujejo razne nasvete in sredstva.

Tako je eden teh političnih »padarjev« po ovinku skozi Pešto svetoval, naj vlada razpusti državni zbor, ako se ne pokori in glasuje za nagodbo.

To sredstvo je vlada že izrabila ter bi le pomnožila število radikalcev na levi in desni. Izganjala bi belcebuba z njegovim bratom.

Novi parlament bi bil še okornejši. Zato je neki drugi »padar« nasvetoval koalicijo češko-nemško-poljsko. Ta ideja ni nova, za časa grofa Thuna je kratila spanje mnogim ministerskim kandidatom. Izkušnja pa uči, da ima vsak parlamentarni minister toliko nasprotnikov, kolikor je preje imel prijateljev. Morala bi torej imeti vsaka skupina svojega ministra in ministerske sedeže bi morali vsaj potrojiti. Sicer pa se hiša nikdar ne prične graditi v zraku, pri strehi, ampak na trdnih tleh. In zato je češko-nemško-poljska koalicija toliko časa prazen sčn, dokler ni rešeno češko-nemško vprašanje. To pa je rayno ona os, okoli katere se suče ves prepir. Ko bi se tudi ta neverojetna ideja uresničila, morale bi nemške stranke ustreči vsaj nekaterim češkim zahtevam.

In če je mogoč tak kompromis, čemu pa si treba glave ubijati zaradi bodočih ministrov? Koaličijska vlada bi bila le naravna posledica koaličije strank. Toda to je le ideja, s katero se vlada sama resno ne bavi. Ako pa je vlade resna volja, da pride iz zagate, potem naj tudi z Nemci govori resno besedo. Vlada sama dobro ve, da je njen aparat najmočnejša opora nemških strank. Hic Rhodus, hic saltus! In sedaj je pač zadnji čas, da vlada razpodi iznad parlamenta jesenske megle, ki strašijo boječe duhove, kakor dolgočasni krokarji na poljanah mrzle ljudi pred zimo. Najmočnejši jezovi ne udrže toka svetovni zgodovini, ki uči, da krivica ni večna.

Deželnozborske volitve.

Z razpisom deželnozborskih volitev na Predarlškem so razpisane volitve že v vseh osmih kronovinah, v katerih je potekla deželni zastopom šestletna legislativna doba. Prvi so pozvani na volišče kmečki volivci na Moravskem, ki volijo 16. oktobra. Ko bodo dovršene vse volitve v tej kronovini, voli 27. oktobra kmečka skupina na Gorenje-Avstrijskem. Vse ostale volitve se vrše v novembru, in najkasneje na Predarlškem, kjer se završe šele 24. novembra. — Splošni skupini imata mej temi osmimi kronovinami le Koroška in Predarlška. Zanimivo je tudi, da na Predarlškem pri deželnozborskih volitvah ne volijo veleposestniki. Največ volitev se vrši dné 5. novembra; ta dan volijo mesta in trg. zbor. na Dolenje Avstrijskem, mesta na Gorenje Avstrijskem, kmečka skupina na Solnograškem, splošna skupina na Koroškem in mesta ter. trg. zbornice v Sleziji.

Volivno gibanje na Gorn. Štajerskem.

Priprave za prihodnje deželnozborske volitve v nemškem delu Štajerja dajo kajpada vsem strankam izredno mnogo opravka; najbolj agilni so pa brezdvomno konservativci, ki se živahno gibljejo po vseh kmečkih okrajih, pri tem pa tudi ne zanemarjajo agitacije po mestih. Za sedaj je osrednji volivni odbor imenoval kandidate za 13 kmečkih volivnih okrajev, in sicer: za graško okolico dr. posl. Fr. Huber, za Weiz posestnik Ferd. Berger, za Hartberg držav. posl. Fr. Hagenhofer, za Feldbach državni poslanec Fr. Wagner in posestnik Ant. Krenn, za Radgono posest. Ant. Kern, za Lipnjo župnik Josip Holzer, za Deutsch Landsberg posestnik Josip Kurz, za Bruck ob Muri posest. Karol Mader, za Ljubno posest. Karol Tuller, za Judenburg posest. Blaž Herk, za Liezen držav. posl. Mihael Schoiswohl, za Murau posestnik Alojzij Riegler in za Gröming posestnik Fr. Neumayer. Bojbo seveda večinoma v vseh volivnih okrajih

LISTEK.

Otrokova molitev.

Bilo je že pozno v letu. Jesenski veter je osmukal z drevja zadnje rumene liste; trto je preteklo noč odtrgal vihar z zidu, tako da je veter butal v eno mer ž njo ob okna; gore in gornji del doline, kjer je stala naša vasica, je bila zavita v gosto, mrzlo meglo. Še nikoli mi ni bilo tako čudno pri srou v moji mali hišici. Vzel sem klobuk in oblekel površnik ter se napotil po dolini navzgor k znani rodovini v vas, kjer so me vselej prijazno vsprejeli. Ko sem stopil v izbo, sem že našel razne goste, ki so tudi tukaj iskali zavetja pred neljubim novembrom večerom.

Gostoljubna gospodinja je obrnila pogovor kmalu na to, kako hudo se godi po zimi bornim prebivalcem tega kota, in kaj še-le bode, ko je že jesen tako mirna in neprijetna. Maraj kaj novega sem izvedel o dlo-veški bedi, česar še dolej nisem mogel vedeti, kajti bil sem šele par mesecev v tem kraju. Posebno živahno so se razgovarjali o Strahovi družini, o kateri je bil pa vsak drugačnega mnenja.

»Ona je prevzetna in košata kot kakšna

gospa«, pravi župan tistega kraja, »nikoli se ništa mogli razumeti s hišno gospodinjo, pa še vedno je taka. Jutri mora iz hiše. Sam ne vem, kam bi jih spravil z možem in otroci. V ubožnico, drugam ne vem, kam.«

»Samo zaradi otrok mi je hudo«, se oglasi učitelj; »o značaju gospodinje ne bom sodil, ker je ne poznam natančneje, a kar se tiče vzgoje otrok, je vse hvale vredna. Ubogljivi so, pametni, pohlevni, pridni pa anažni. Jaz mislim, da to mater drugi zato sovražijo, ker svojih otrok ne pusti v družino k drugim. To je pa pametno, žena ima čisto prav, vsaj jaz sodim tako.«

»Kako je neki to«, vprašam jaz, da samo o gospodinji tako govore, o možu pa nič, ki je vendar glava družini?«

»To je pa zopet drugi del človeške bede«, odvrne nadgozdar, ki je dotlej molčal; »Strah je bil izvrsten delavec v gozdu in dokler je mogel delati višje v gorah, je imel vedno dovolj zaslužka in doma jim ni bilo sile. Pred nekaj leti mu je pa padel težak hlod na hrbet, ko so spravljali po plazih debela iz gor v doline. Od takrat boleha, včasih je čisto broma, in večkrat se ga loti huda otožnost. Morda so mu pri oni nesreči oslabei tudi možgani, ali ga pa boli v srce izguba zaslužka ter pomanjkanje in revščina družine. Karkoli morem, storim

zanj, da mu nekoliko olajšam bedno stanje, ne da bi bil krivičen do drugih delavcev; seveda ima vse svoje meje, in žalibože da mu je vedno slabše.«

Srce mi je krvavelo, ko sem to poslušal. Medtem se je že popolnoma stemnilo. Razšli smo se vsak drugačnega mnenja o družini, ki smo se pogovarjali o nji.

Ko sem stal pri vežnih vratih, se je zaganjal mrzel sever z vso silo v valove bližnjega ribnika. Vmes so mi prihajali na uho glasovi, kot otročji jok in polglasno govorjenje. Poslušal sem. Vse tiho! Konečno sem hotel prepričati samega sebe, da je bila le moja razburjena domišljija, ki mi je privedla v dušo te glasove in slike, pa sem šel rajši v spalnico. Dolgo nisem mogel zaspiti. Zadnja moja misel, predno sem zaspal, in prva, ko sem se vzbudil, je bila misel na otožnega, bolnega moža, kopico slabotnih otrok, na ponosno mater neupogljivega srca in brez vse pomoči.

Drugo jutro, predno sem šel v šolo, sem poslal nekoga dečka k Strahovim na roditeljski materi, naj pride opoldne k meni. Ko pridem opoldne domov, me je že čakala pred vrati. Prvič v svojem življenju sem jo videl; kar prestrašil sem se njenega obraza, kakoršen je bil takrat. Njene poteze in gube so izražale nekaj takšnega, kar se navadno

vidi le pri umobolnih. Povabil sem jo, naj stopi v sobo. Potem sem ji razložil, da imam pol hiše čisto prazne; rad bi imel koga, da bi mi po zimi kuril peč in snažil po hiši, pa da bi mi opravljal tista moja pota, kakor na pošto, ali če je kaj treba kje naročiti. Prav nje in njenih otrok sem se spomnil, sem dejal. Tudi njen mož bi mi kaj pomagal, kadar bi se šutil kaj boljšega.

Vprašam jo, če bi bila zadovoljna s tem. »Saj me vendar ne poznate čisto nič«, jeclja žena.

»No, jaz sem pač že slišal o vas, da ste bogaboječa ženska, ki vrgaja svoje otroke pridno in pobožno in ki tudi sama živi, kakor nam velewa Bog.«

»Bog se usmili!« vzdihne in zaplače.

Skušal sem jo pomiriti in ji dopovedoval, da sem čul o njih bedi in sklenil jim pomagati.

»O, potem ste skrbeli in molili zame, ko sem stala sinoči zunaj in obupavala že nad Bogom in nad ljudmi!«

»Ali ste bili sinoči tukaj kodi?« jo vprašam.

Prikimala je.

»Pri vodi?«

Zopet prikima.

»Mislim, da sem slišal vaš glas in jo-

53/4 M.

zelo vroč, a vodstvo konservativne stranke goji nado, da prodre na vsej črti. Prvotne volitve volivnih mož so se deloma že pričele.

Košutovo slavlje in častniki.

Povodom zadnjega Košutovega slavlja na Ogrskem je, kot že znano, prišlo v mnogih mestih do velikih demonstracij. Pri teh demonstracijah so razni oboževalci Košuta pobijali okna povsod, koder niso razsvetlili oken. Ker so častniki dobili strog nalog, da ne smejo razsvetliti oken, je bilo kajpada tem pobitih največ oken. Fcm. Valentič zahteva v posebni vlogi na magistrat v Szegedinu 450 K za pobita okna pri častniških stanovanjih. Zanimivo pa je, da je vkljub strogi prepovedi razsvetlilo okna mnogo domobranskih častnikov. Častniki avstro-ogrsko armade so torej pomagali slaviti upornika Košuta.

Poljsko-narodni kongres.

Javili smo že, da se vrši v prvih dneh prihodnjega meseca v Lvovu shod zastopnikov vsega poljskega naroda v Avstriji, Nemčiji in na Ruskem. Za ta važni sestanek se delajo že velike priprave. Priglasenih je 25 referatov. Med drugim bodo govorili: o poljskem vprašanju na Pruskem, o vprašanju poljskega korespondenčnega urada, o Poljaki v Šleziji, o onih v Bukovini, o »grešnem podpiranju nemških šol po mestnih občinah Lvov in Krakovo«, o narodni organizaciji, o narodni vzgoji, o konstitucionalnih svobodah, o narodni morali, o reformi običajev, o podpiranju deželne industrije itd. Na shod se je prijavilo nič manj nego 47 poslancev. Nekaj priglasencev iz poslaniških krogov še pričakujejo. Po vsem tem soditi bo ta shod impozantna demonstracija poljskega naroda. Da bi le voditelji sestanka ne imeli preveč strahu pred vlado!

Srbski protestni shod v Novem sadu.

Že davno napovedani srbski protestni shod radi zadnjih dogodkov v Zagrebu se je vršil včeraj v Novem sadu, torej na madjarskih tleh. Udeležilo se ga je glasom ofcielnega poročila do 10.000 oseb iz vseh krajev, kjer bivajo Srbi. Na shodu so govorili izražali ogorčenje nad hrvatskimi izgredi ter nezaupanje hrvatski vladi in zagrebškemu občinskemu zastopu, ki sta baje podpirala razdiravno delo Hrvatov. Zborovalci so zahtevali, da dajo odgovorna oblastva zadoščenje globokoužaljenemu čutu srbskega naroda in se poveri deželna vlada in zastopstvo mesta zagrebškega takim rokam, da bodo mogle varovati osebno svobodo in zasebno premoženje prebivalstva, ker bi sicer bili Srbi prisiljeni, da ustavnim potom zahtevajo premembo državnega položaja. — Take zahteve so stavili Srbi na svojem protestnem shodu. Madjari jih pri tem niso ovirali.

kanje nekega otroka. Ali ste imeli otroke seboj?*

»Dva!« je zašepetala in padla na kolena.

Kaj se je potlej godilo, mi ni treba praviti. Čitatelj lahko ugane sam. Nesrečna žena je šla prejšni večer obupana z dojenčkom v naročju in z najstarejšo hčerko k ribniku, kjer je že našel marsiško bridko smrt in večno pogubljenje.

Med potjo jo je vprašala hčerka: »Mama, ali bodo potlej ata in bratec pa sestrice siti, ako mi umrjemo?« In potem, ko so stali ob bregu in je mali bratec jel jokati, ker ga je zeblo, in ga je mati pritiskala zadnjkrat, kakor je mislila, na sroce, je vprašala hčerka, predno so hoteli storiti zadnje korake: »Mamica, ali smem preje še moliti, predno umrjem?« Mati je nemo prikimala, in otrok je molil:

»Majhno moje je sroce,
Vanje nihče drug ne sme,
kakor božje Detece.
Ježdek, vedno z mano bodi,
Spremljaj v sroce me povsodi;
Kdaj pa umrla bom,
Vzemi me v Svoj sveti dom!«

Po teh besedah hčerkinih je prišla mati deklico za roko in je hitela nazaj domov v bomo kočico. Rešena je bila z otroci vred hudega padca in večnega pogubljenja, rešena po molitvi ubogega otroka.

rali, saj se je šlo proti Hrvatom, kajti zahtevale gled premembe zistema so bile itak le postranska stvar. Ta shod je zopet jasen dokaz, da se ofcielna Ogrska posluhuje Srbov v zatiranje hrvatskega življa. Kajpada zaslepljeni voditelji ne verjamejo, da pride za hrvatskim na vrsto tudi srbski narod.

Iz brzojavk.

Nagodbene konference tudi jutri ne bodo završene. Ministri se snidejo še enkrat v Budimpešti. Rešiti je še preko 100 diferenc. — Vojni minister André demisioniral. V pariških krogih se trdi z vso gotovostjo, da je vojni minister André že podal ostavko. — Vlada in Rusini. Načelnik rusinskega državnozbornskega kluba poslanec Romanozuk sklicuje za prihodnjo nedeljo na posvet vse državne in deželne poslance Galicije in Bukovine, da se dogovore o nastopu v državnem zboru napram zadnji agrarni stavki. — Koreanski cesar umrl? Pariškim listom dohaja poročilo iz Souela, da je dne 24. t. m. umrl koreanski cesar Lihui. Cesar je star šele 28 let. — Mejnarodni razpor mej Čile in Argentini je definitivno poravnal. Vojno stanje je v obeh državah odpravljeno.

Ciril-Methodova mladeniška slavnost pri Sv. Barbari pri Mariboru.

Tako veličastne mladeniške slavnosti še gotovo ni bilo nikjer na Slovenskem, kakor zadnjo nedeljo pri Sv. Barbari pri Mariboru. Bila je v pravem pomenu besede velika mladeniška slavnost, na katero je lahko v resnici ponosna tamošnja mladeniška zveza bralnega društva, ki jo je priredila.

Kaj lepo se je predpoldne izvršila cerkvena slovesnost mladeniške Marijine družbe. Ob 9. uri je domači župnik M. Lapuh slovesno blagoslovil krasno mladeniško zastavo s trakom v papeževih barvah. Radostnega srca so na to korakali mladeniči Marijine družbe s svetinjami na prsih v procesiji okoli cerkve za razvito zastavo. Pred blagoslovljenjem so lepo zapeli družbeno pesem, po blagoslovljenju pa hrvaško himno posvetnico v čast Srcu Jezusovemu, preloženo v slovenščino, v kateri so z navdušenim glasom ponavljali besede:

Srcu Tvojemu na glas
Vsak prisega izmed nas:
Z dušo in telesom Tvoj
Sem in bom, o Jezus moj!

Na to je voditelj mladeniške Marijine družbe, kaplan Gomilšek, v slavnostni pridigi izpregovoril o dvojni ljubezni: do Jezusa in Marije, h kateri naj opominja mladeniče rudeča barva zastave in podobe na njej. Na eni strani zastave predstavlja slika tri sv. mladeniče, sv. Alojzija v sredi, ob straneh pa sv. Stanislava Kostka in sv. Janeza Berhmanse, kako vsi trije kleče zatopljeni v molitev pred sv. Rešnjim Telesom; slika na drugi strani pa kaže bl. D. Marijo z Jezuškom. Med slovesno sv. mašo je pristopilo lepo število Marijinih mladeničev k skupnemu sv. obhajilu. Dopadla je ta slovesnost vsem ljudem, dopadla posebno mladeničem, ki so bili silno veseli lepe svoje družbene zastave.

Popoldne po večernicah pa se je vršila na okrašenem dvorišču župnišča Ciril-Methodova mladeniška slavnost. Došlo je do 500 ljudij skupaj, med njimi posebno veliko mladeničev. Prihiti so mladeniči od Sv. Roperta, od Vurberga, od Sv. Martina, iz ptujske okolice, s Hajdina pri Ptuj se jih je pripeljal velik voz, došli so mladeniči od Sv. Vrbana pri Ptuj, od Sv. Benedikta, ja reninske mladeniče sta pripeljala dva voza, od dalnjega Št. Ilja v Slov. gor. so prišli peš štiri mladeniči. Nadalje je bil lepo zastopan St. Janž na dravskem polju; iz Maribora sta prihiti zastopnika uredništva »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, gg. A. Korosec in Iv. Vuk. Počastili so nas polnoštevilno izvrstni pevci in tamburaši od Sv. Lenarta v Slov. goricah; sosednih duhovnikov smo našli 7. Videli smo tudi več narodnih učiteljev iz sosesčin. Posebno pa nas je razveselil prihod treh gg. iz Ljubljane, Luka Smolnikarja, Iv. Kregarja in Iv. Rakovca, ki so iz tolike daljine prišli počastiti našo mladeniško slavnost.

Mogočno streljanje je naznanilo pričetek slavnosti. Nastopili so najprej burno pozdravljeni lenarški tamburaši, za njimi pa domači mladeniči, ki so okrašeni z narodnimi trakovi zapeli enoglasno tri kitice veličastne velegrajske himne.

Sedaj v izbranih besedah pozdravi v imenu mladeniške zveze mladenič Janec Pulko vse navzoče ljudstvo, posebno še mladeniče in daljne goste iz Ljubljane. Na to so se vrstile pevske in tamburaške točke. V resnici krasno so popevali vrli Lenarčani. Nastopil je v pesni »Slovenec sem« tudi domači mešani zbor.

Deklamovalca mladeniča Al. Grajtonar in Jan. Glonar sta spretno deklamovala dve pesmi, prvi »Budnico slov. mladeničem«, drugi »Dedovo knjigo«. Nato smo občudovali mladeniče govornike. Prvi je izpregovoril barbarškim mladeničem v pozdrav v jednatih besedah jareninski mladenič Fr. Šparl, za njim je šentiljski mladenič Fr. Žebot v zares krasnem, navdušenem govoru vnel navzočo mladino k dejanski ljubezni do Boga in do domovine, njemu se je pridružil mladenič, ki je govoril v imenu mladeničev od Sv. Vrbana. Dolgotrajno odobravanje občinstva je bila zaslužena pohvala mladim govornikom.

Ker še slavnostni govornik ni bil dopel, je povzel besedo g. Ant. Korosec iz Maribora, ki nam je v svojem poljudnoslajljivem govoru dokazoval, kako imenitno je sedanje mladeniško gibanje, kako v resnici potrebna je našim mladeničem prava izobrazba, da bodo mogli kot možje uspešno braniti naše svetinje. Med tem je došel slavnostni govornik, kaplan Fr. Muršič, ki je zbranim zares prepričevalno govoril o koristi dobrih knjig in časopisov pa o neizmerni škodi, ki jo med našim ljudstvom povzročajo slabi časniki, vzlasti ptujski »Stajerc«. Svoje dokazovanje je podprl z mnogimi izgleidi, tako da so se navzoči lahko zadovoljno uverili o škodljivosti tega v sedanjem času najbolj besnega nasprotnika našega ljudstva.

Kajpada so navzoči z viharim dolgotrajnim odobravanjem izrekli zaslužen priznanje obema govornikoma za njiju krasne besede.

Neutrudljivi lenarški pevci so zopet zapeli nekaj krasnih pesmic, med tem pa so se mladeniči pripravili za svetopisemsko igro »Egiptovski Jožef«. Vedno bolj napeto radovednostjo je ljudstvo čakalo pričetka. Naenkrat se dvigne zastor in uzrli smo na odru očaka Jakoba in sina Jožefa v pisani suknji. Mladeniči so prvokrat nastopili na odru in vendar so pokazali, kakor da so že dolgovajeni igralci. Rešili so izvrstno svoje naloge. Kaj ljubeznjiv je bil mali Benjamin, jako dobro so nastopali Jožefovi bratje v raznih prizorih. Mogočnost svojo nam je izborno pokazal Faraon; Jožef, katerega uloga je za začetnika v resnici težka, je nastopal z veliko spretnostjo. Med posameznimi dejanji so peli lenarški pevci. Vsakemu dejanju je sledilo viharo ploskanje, ki ob koncu kar ni hotelo nehati, znamenje, da so naši mladeniči vseskozi dobro pogodili svoje vloge. Veliko je k izvrstnemu uspehu pripomogla tudi krasna egiptovska obleka, ki so jo nosili igralci. Sodelovali so pri igri sledeči mladeniči: Jožef Mulec (oče Jakob), Sim. Lorenčič (Jožef), Jan. Glonar (Benjamin), Jan. Domitar (Juda), Jož. Kajnih, Al. Grajtonar, Ferd. Vogrin, Jož. Vogrin, Miha Domitar, Jak. Kamler, Jan. Domitar, Jan. Pulko, Jan. Bežjak.

Po igri so mladeniči igralci zapeli »Pesem slovenskih mladeničev«, katero je uglasbil P. Angelik Hribar in je vsem dopadla. Mladenič Janec Domitar je nato izpregovoril iskrene besede zahvale vsem udeležencem, vzlasti štajerskim Slovincem za mladeniško gibanje in organizovanje, katero bodo presadili tudi na svoja tla v hitreji napredek katoliške in narodne stvari v ožji domovini. Njegov govor je izzval burno pritrjevanje.

V veliko veselje vseh navzočih se je javi k besedi stolni vikar L. Smolnikar, ki v ognjevitih besedah izrazi svoje veselje, priznanje in občudovanje nad to krasno mladeniško slavnostjo in izjavi, da so Kranjci sila hvaležni štajerskim Slovincem za mladeniško gibanje in organizovanje, katero bodo presadili tudi na svoja tla v hitreji napredek katoliške in narodne stvari v ožji domovini. Njegov govor je izzval burno pritrjevanje.

Končno zapoje mladeniči štiri kitice velegrajske himne, katere slednja kitica tako lepo povdarja:

Naj pekel trudi se, da nas premaga,
Da narod nam odtuji veri sveti,
Ne strašimo se starega sovraga,
Svetinj najdražjih si ne damo vzeti.
Slovinci vedno veri bomo vdani:
O Bog, očetov vero nam brani!

Ta pesem je s svojo lepo vsebino in ganljivim napevom naredila globok vtisek na vse poslušalce. Lepše bi pač ne bili mogli zaključiti te pomenljive slavnosti. Ljudstvo samo še je zapelo več narodnih pesni, predno se je ločilo s slavnostnega prostora na župnijskem dvorišču. Gotovo je vsakdo odšel zadovoljen in vesel nad vsem, kar je lepega videl in slišal, in mu ta slavnost ne izgine tako hitro iz spomina.

Časi hude borbe so napočili za slovenski narod. Zato pač moramo s posebnim veseljem pozdravljati gibanje, ki se je pričelo med našimi mladeniči, kakaj od njih imamo pričakovati najboljših pomočnikov v tej hudi borbi za vero in domovino. Naj primerneje zato sklenem to poročilo z besedami »Budnice slov. mladeničem«:

Daj Bog nam in Marija krasnih vspehov
V tej borbi za domovja čast,
V tej borbi za očetov vero sveto,
Za narodovo sveto last!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. septembra.

Deželnozbornske volitve na Štajarskem. Priprave za volitve v deželni zbor so se tudi med spodnještajerskimi Slovinci pričele. Dne 12. t. m. je bil v Celju ožji shod zaupnikov iz Spodnjega Štajerja. Dne 24. t. m. je bil ožji shod zaupnikov iz mariborskega, slovenjebistriškega in sentlenarskega okraja. Danes je zopet ožji shod zaupnikov v Celju za celi Spodnji Štajer. V Ptuj tu so imeli včeraj tudi shod zaupnikov iz celega volilnega okraja. Prihodnji četrtek, dne 2. okt. je velik zaupni shod za mariborski, slovenjebistriški in šentlenarski okraj. Do 2. oktobra se bodo vršili še tudi manjši zaupni in posvetovalni shodi v vsakem imenovanem treh okrajih. Dne 28. t. m. je pogovor volivcev za ljutomerski volilni okraj. Nasprotniki trosijo lažljivo vest, da bodo letos Slovinci v »abstinenci«, to je da se ne bodo udeležili ne volitev volilnih mož, ne volitev v deželni zbor. To pa neres, ampak ravno nasprotno, Slovinci se bodo letos živahno udeleževali vseh volitev. Slovinci, pozor najprej na volitve volilnih mož! Nevstrašeno v volivni boj!

Na bogoslovskem učilišču v Ljubljani se začne predavanja 1. okt. Oglasiti se treba dan poprej. **Vodstvo.**

Druga slovenska umetniška razstava je odprta vsak dan od 8. zjutraj do 5. popoldne v zgornjih prostorih ljubljanskega »Narodnega doma«. Poset je bil prva dva dni dovoljen in želeti je, da bi se tudi nadalje občinstvo, zlasti ljubljansko, bolj zanimalo za to umetniško prireditve. Katalog, katerega so prvi obiskovalci pogrešali, je izšel in je jako okusno opremljen ter izkazuje 15 števil. Po otvoritvi razstave je poslala tudi gđ. Ivana Kobilca svoj lasten portret, ki visi v glavni razstavni dvorani, dalje je poslal tudi znani kipar J. Zajec, kateremu je naročen Prešernov spomenik, načrt za vodnjak pred dež. dvorcem v Ljubljani, ki je zdaj tudi že razstavljen. Vsakemu, ki ima okus za pravo umetnost, je treba, da poseti izložbo večkrat, kajti le na ta način se more vglobiti v umotvor, če ga vidi večkrat in si ga ogleda tudi v detajlih. Pričakovati pa je, da se odzovejo tudi rojaki ob mejah slovenske zemlje ter prihite skupno v Ljubljano, kajti umetniške razstave naj bi sčasoma postale priredbe, ob katerih bi obhajalo praznik vse Slovenstvo.

Osebnosti. V sredo je praznoval vpokojeni katehet goriške višje realke pred. g. Anton Sessich 60letnico svojega mašništva. — Častnim občanom je imenovalo starešinstvo v Biljah tamošnjega kurata č. g. Ivana Rojec. — Na Iderskem se je predvčeraj poročil g. J. Uršič iz Mlinke z gđ. Marijo Sovdat iz znane rodovine Lemanove. — Gđ. Angeli Divjak je provizorično podeljeno učiteljsko mesto na šoli na Dobravi pri Zasipu. — V mestni šolski svet ljubljanski je kot zastopnik učitelstva izvoljen gosp. L. Jelenec. — Častno svetinjo za 40 letno službovanje je priznal dež. predsednik nadučitelju v Šmihelu pri Novem mestu g. Jan. Barle-tu.

Naše uredništvo, tiskarno in knjigovodstvo je danes na povratku iz Opatije počastil s svojim obiskom prevzvišeni armensko-katoliški nadškof Jos. Teodorowicz iz Lvova.

Imenovanje in odlikovanje v sodni službi. Cesar je podelil sodnemu tajniku na dež. sodišču v Trstu, Josipu Lucianiju, naslov in značaj deželno sodnega svetnika; minister za pravosodje je imenoval okrajnega sodnika Matevža Primožiča v Tolminu deželnosodnim svetnikom in predstojnikom okrajnega sodišča na dosedanjem službenem mestu.

Hrvaška zmaga. Pri obč. volitvah v Tinjanu je zmagala po budem boju hrvaška stranka v III. razredu s 67 glasovi večine. Volitev je trajala do 10. ure zvečer. Tudi v II. in I. razredu je hrvaška zmaga.

Vodovod v Postojni. Naša dolgotrajna želja po zdravi in zadostni pitni vodi se nam je v največjo radost izpolnila: z napravo vodovoda se je že pričelo in upamo, da bomo otvoritev istega še letos praznovali.

vali. Z novim vodovodom prenehale ne bode ne le pomanjkanje vode, ki je bilo posebno po leti, torej ravno v času, ko iz raznih krajev prihajajo obiskovalci naše znamenite jame, jako občutno, temveč zboljšale se bodo gotovo tudi naše zdravstvene razmere, in tuji bodo tem rajše dohajali in dlje časa ostajali v našem prijaznem trgu. — Z zgradbo vodovoda smo za orjaški korak napredovali; dal Bog, da bi nam ta naprava donesla v vsakem oziru obilo sadu. Vodovod bodo preskrbevali podzemski studenci, iz kojih bodeta vodo črpali dve sesalki v zvezi z elektromotorjem ter jo gnali v vodohran, od koder pelje potem glavna cev v trg, ki se tam v preskrbevanje posameznih ulic potrebuje razcepiti. Voda je najboljše kakovosti ter se nahaja v toliki množini, da je pomanjkanje popolnoma izključeno. — Zgradba vodovoda oddala se je tvrdki G. Rumpel na Dunaju, ki je do sedaj, kolikor smo poizvedeli, zgradila že čez 150 večjih vodovodov v popolno zadovoljnost dotičnih občin, oziroma mest in trgov. Ista tvrdka dogotovila je ravnokar tudi vodovoda v Rudolfovem in Toplicah na Dolenskem. Dober glas, ki ga vživa ta tvrdka, nam je torej porok, da bo naša zgradba tudi v tehničnem oziru popolna.

Glasovita dvojna mera je v veljavi tudi na Štajerskem. »Domovina« navaja slučaj, da so v Vojniku povodom slovenske veselice razobesili slovensko zastavo, a vodja tamošnje politične oblasti je bitro ukazal, naj odstranijo zastavo, sicer da pridejo orožniki ponjo. Frankfurterce jemljejo politične oblasti v zaščito, slovenski zastavi pa groze z orožniki! Tako zahteva tista glasovita dvojna mera!

Deželnozbornske volitve na Koroškem. Za kandidata v skupini trgov Trbiž, Malborget, Pliberk, St. Mohor so Nemci postavili F. Wirtha, za kandidata v kmečki skupini v zilijski dolini dr. Abujo, v mestni skupini velikovski župana Pinteriča, v mestni skupini lavantinske doline pa deželnozbornega svetnika Karola Winklerja.

Potrjen zakon. »Wiener Ztg.« objavlja potrjen načrt zakona, sklenjen od deželnega zbora goriškega, s katerim se uvaja posebna deželna doklada na porabo piva.

Napredek slovenskega šolstva v Gorici. Letos se je vpisalo v »Solskem Domu« nad 600 učencev in učenk. Samo na ljudski šoli »Solskega Doma« vpisanih je dosedaj 519. »Solski Dom« je moral letos ustanoviti zaradi velikega števila učencev in učenk dva razreda več nego jih je imel lani. Zaradi tega nastali so, kakor je naravno, tudi stroški večji. Vsem slovenskim rodoljubom, kateri v resnici ljubijo svoj mili rod, priporočamo, da se povsod in pri vsaki priliki spominjajo tega krasnega narodnega zavoda, — zavoda, v katerem jedinem je zajamčena prihodnost Slovencev v Gorici.

Duhovske zadeve na Koroškem. Za veroučitelja na meščanski šoli v Volšpergu je imenovan G. H. Pietschnig, provizor v Tvengu. Prestavljena sta gg. provizorja Edg. Klimsch iz St. Petra v Lesu v Karnski grad in M. Thaller iz St. Jurja ob jezeru v Nemški Plajberg. — Razpisana je do 25. oktobra župnija St. Peter v Tvengu.

V hrvatsko gimnazijo v Pazinu se je vpisalo 170 učencev, in sicer v prvi razred 48, v drugi 32, v tretji 44 in v četrti 46.

„Piccolo“. V Trstu se je sestavil odbor, ki nabira denar za spomenik pokojni cesarici Elizabeti. Pred nekoliko časom je poslala neka gospa redakciji »Piccola« 25 K v ta namen, a redakcija ni hotela sprejeti tega denarja. In vendar so Lahji ljubljenci avstrijske vlade, in vendar jih podpira naša vlada na škodo Slovencev, in vendar se brani vlada dati tržaškimi Slovencem slovenskih šol, ker tega nočejo Lahji!

Proti Hrvatom in Slovincem. Znani italijanski pisatelj Gabriele d'Annunzio nanaša, da hoče v kratkem objaviti novo svojo odo. Čisti dohodek je namenjen »a beneficio della Lega Nazionale iredentista« — na korist iredentistiške Lega. Avstrijski noji pa še vedno ne vidijo iredente!

Koroške novice. Popravljanje mostu. Most na državni cesti čez Dravo v Beljaku se bode za vozno pot popolnoma

prenaredil. Vsled tega se je ustavil promet za vozove od 16. t. m. naprej od pol 10. ure zvečer do 6. ure jutraj, dokler se to delo ne konča, t. j. kake tri tedne. — Požar. Dne 11. t. m. po 9. uri zvečer pogorel je v Beljaku za orožniško vojašnico proti Valterjevi vasi stoječi skedenj Lepuščevih dedičev v pol ure popolnoma. — V noči od 13. do 14. t. m. nastal je v zakristiji v Št. Štefanu ogenj, ki je uničil večino mašnih oblačil in perila, tako da znaša škoda skoraj čez 200 gld. — Toba. Dne 13. septembra popoldne prišla je čez Prevalje huda nevihta, kakoršne ljudje že dolgo ne pomnijo. Bliskalo je in treskalo, da je človeka postajalo groza, udarila je tudi strela, hvala Bogu, da le v drevesa. Vsula se je gosta, debela toča, da je bilo v par trenutkih vse belo in je na več krajih ležala še ves drugi dan. Napravila je mnogo škode, zlasti pri ajdi in sadju. — Tudi na Reberci je padala med gostim dežjem toča. Vmes pa je razsajal grozen vihar, kakor je že to navadno na Reberci, da, razsajal je s tako silo, da je v komendi izpulil — rep petelinu, ki sedaj žalostno poveša svojo glavo, premišljujoč, kako bi zopet novega dobil.

Tržaške razmere. Slovenec je bil od porotnikov v Trstu obsojen na smrt na vislicah, ker se je pretepal z nožem s svojo sinah in jo umoril. Laški podanik je bil od njih oproščen, ker se je pretepal z nožem s svojim rojakom in ga tudi ubil. Menda ni še leto od tega, odkar je bil tudi oproščen od tukajšnjih porotnikov laški podanik, ki je bil zatočen, da je zaklal svojo ženo. Sedaj pa poročajo iz Italije, da pride ta v Trstu oproščen zatočenec v Italijo pred porotnike radi dejanja, ki ga je bil tu oproščen. Radovedni smo, kako bodo sodili v Italiji.

Smrt Slovenca na Ogrskem. Središki rojak č. g. Matija Dečko je umrl, star 70 let, v pečuški škofiji na Ogrskem v Grabcu, kjer je bil nad 31 let župnik in 25 let od kr. ogrskega ministerstva imenovan vizitator tamošnjih šol. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Gonja proti domačinom. Tržaški »Sole« od 23. sept. piše, da je tržaški tehnični zavod odpustil od dela 33 domačinov, pod pretvezo, da v zavodu ni dela. Odpušteni so slikarji, a v slikarskem oddelku je ostalo na delu 50 tujcev. Za tujce ne pomanjkuje nikdar dela na tem avstrijskem zavodu. Ti tujci so vsi laški podaniki, Benečani. Kaj naj gredo odpušteni domačini iskati si dela v kr. arsenalu v Benetke, ko je vender znano, da prav ta arsenal pošilja vse svoje ostanke v Trst? Naš tržaški magistrat ne dela drugega, nego to, kakor bi kolikor le mogoče ogromno število laških podanikov spravil v Trst, ki naj dajo našemu mestu laški pečat. »Sole« zahteva od vlade, naj ona napravi red na tem zavodu, ker domačini morajo prelivati kri za državo, morajo jej plačevati davke, zato pa imajo tudi pravico kaj takega zahtevati od vlade.

Stavka sodarjev v Trstu. Iz Trsta se poroča: Na shodu sodarjev se jih je zbralo kakih 400. Sklenili so, da ne morejo vsprejeti vseh pogojev, kakor jih stavlja odbor gospodarjev, ter da vztrajajo pri pogojih, kakor so jih oni stavili gospodarjem dne 22. t. m. Udeleženci shoda so dali delodajalcem termin do sobote dne 27. t. mes. opoldne. V slučaju, da delodajalci ne prirediti zahtevam delavcev do označenega dne, pojdejo v svoje delavnice po svoje delavske knjižice in knjige okrajne bolniške blagajne.

Tajnosti pri vojni mornarici in tehnični zavod. »Il Sole« od torka piše pod gorenjim naslovom: »C. kr. vojna mornarica ima s tržaškim tehničnim zavodom pogodbo, v kateri je tudi klavzula, ki prepoveduje tujcem, tujim delavcem, delati na zgradbi avstrijskih vojnih ladij. Na to klavzulo pa se niso v tehničnem zavodu še nikdar ozirali. Kaj mislijo na Dunaju in v Pulju? Pri zadnji vojni ladiji od 10.000 tonelat, ki so jo začeli sedaj graditi, so pri tem delu sedaj kakor višji tehniki: eden sam Tržačan, eden iz Pulja, vsi drugi so laški podaniki, katerim se je sedaj pridružil še neki Prus. Na tak način skrbi vodstvo tehničnega zavoda za tajnosti vojne mornarice. Vse slike ladije so na razpolago tujim delavcem«.

Konja in voz so ukradli neznan uzmoviči 6. septembra posestniku po domače Špitalarju iz Ebenwalda, občine pater-nijske, opoldne pri belem dnevu, ko se je mož »krepčal« v gostilni J. Tomazarja v Šmartnem. Pozneje se oglasi v Vranovi gostilni v Šmartnem. Tu se mu pridružita dva možka in se zabavata z njim. Čez pol ure jo vdarijo vsi trije od tukaj h »Gatterwirtu«. Konečno možaka plačata, Tidl pa ostane. Vsedeta se na voz in jo odkurita proti Gor. Beli Tidl šele kasneje zapazi, kaj mu je izginilo, zasleduje vesela voznika, toda zastoj. Šele po naporu iskanju čez dva dni so našli v B. strici v Rožni dolini enega tiča, 22letnega Jan. Tavčarja iz St. Jakoba. Izgovarja se, da je bil pijan in da ne vé, kod se je okoli vozil. Tidl ima zopet svojega konja in kola in pravi, da se bo v prihodnje raje sam vozil z njimi, kakor da bi se drugi brez njega vozarili.

Prodaja pristojbinskih znamk in napovednic. C. kr. fin. ravnateljstvo v Ljubljani razglašča: Vsled dogovora s c. kr. trgovinskim ministerstvom izdanega ukaza c. kr. finančnega ministerstva z dne 28. decembra 1900, št. 68.517 se ukrene, da bodo od 1. oktobra 1902 počeni začasno poskusoma eno leto poleg c. kr. deželnega plačilnega urada tudi vsi c. kr. davčni in glavni davčni uradi na Kranjskem izvzemši le c. kr. glavni davčni urad v Ljubljani, prodajali na drobno uradne pristojbinske znamke in obrazce za napovednice blaga za promet med kraljevinami in deželami, zastopanimi v državnem zboru in med deželami ogrske krone.

Za eksporterje v Salonik. Trgovci in obrtniki, ki nameravajo ali že imajo v Saloniku trgovske zveze, dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani važno zaupno naznanilo.

Iredentizem v Dalmaciji. Splitko »Jedinstvo« piše: Zadnji čas se vedno več Italijanov naseljuje v Dalmaciji. Vse kaže, da je Italija začela v Dalmaciji delati tako, kakor v Albaniji. Že večkrat se je čulo, da je Avstrija v pogodbi z Italijo obljubila prav čudne privilegije za italijanske državljane. Dobro bi bilo, ko bi se to odkrilo svetu. Vsekako je čudno, da bivši italijanski minister Villari potuje po Dalmaciji ter nadzoruje šole. Za »Legino« šolo v Splitu kupujejo od revnih Hrvatov učence po 4 krone na mesec. Za to šolo so Italijani dobili učitelja, rojenega Hrvata. To so morali storiti, ker otroci ne znajo italijanski. V Splitu je okoli 40 Italijanov, ki morajo dajati na mesec po nekaj forintov. Zgradili pa so »Legino« šolo za 50.000 kron, za opravo so porabili do 10.000 kron, za tiskarno so zložili 60.000, za hrvatske otroke plačujejo na mesec najmanj 400 kron. Nastane vprašanje: Ali te troške res plačujejo splitski Italijani ali prihaja denar iz Italije?

Lokalna železnica Svetna vas-Borovlje-Podljubelj. Zaradi gradnje železnice čez Karavanke pokazalo se je potrebno, da se zgradi stranska proga od Svetne vasi čez Borovlje na Podljubelj, po kateri se bo kasneje obnem kakor na progi od Celovca do Svetne vasi, najkasneje po letu 1904 skupno prevažalo. Dežela bo prispevala za to lokalno progo 400.000 K.

Utonil je minule dni ob izviru Bistrice blizu gradu Bistra 4 in pol letni sin tovar. delavca Jan. Lenarčiča. Igral se je s svojim sedemletnim bratom ob potoku, nasklonil se je na trhlo ograjo, ki se je prelomila, in padel v vodo. Truplo so našli naslednji dan.

Napad pri vasovanju. Posestnikovega sina Mat. Švaba v Lešah so napadli fantje, ko je vasoval pri dekli Ter. Valant na Brezju. Pobili so ga s koli na tla in mu povzročili večjo poškodbo. Enega izmed napadalcev so že prijeli.

Razpisane učiteljske službe. Službi učitelja vodje sta razpisani na enorazrednicah v Ambrusu in Dobravi pri Zaspu, služba učitelja pa v Boh. Srednji vasi.

Prijatelj harmonik. Martin Krivo, 21 let star, posestnikov sin v Šmartnem pri Kranji, je bil v soboto ponoči na cesti od posestnikovih sinov Matije Kimovca in Martina Jerana napaden in z nožem ranjen. Napadla sta ga, ker jima ni hotel dati harmonik, da bi nanje igrala.

Z zgradbo železnice Grobelno-Rogatec prične te dni.

Bankovci po 100 K pridejo v promet počeni z 20. okt. Istodobno bodo jeli pobirati bankovce po 100 gld.

Ročni zapisnik s imenikom ljudskošolskega učitelstva za Kranjsko, slovenski del Štajerskega in Primorske je ravnokar izšel v tiskarni R. Šebra v Postojni. Sostavljen je za letošni (IX) letnik) vodja gluhonemnice v Ljubljani gosp. Štef. Primožič. V knjižici je tudi, kakor lani, osobni stalež kranjskega učitelstva. Lična knjižica stane za 75 učencev 1.40 K, za 100 1.50, za 150 učencev pa 1.70 K.

Dobavni razpis. C. kr. trgovsko ministerstvo naznanja trgovski in obrtn. zbornici v Ljubljani, da se bo vršila dne 21. oktobra t. l. pri avtonomni monopolni upravi v Belemgradu ponudbena licitacija za dobavo papirja, desk, železnine in špecerijskega blaga. Predmeti, katere bo dobaviti, so: 1465 risov raznega papirja, 88.000 kg. kartonov, 40.280 komadov smrekovih, borovih in hrastovih desk, bukovih kolov, 12.573 plošč pločevine, 2600 kg. žebeljev, 1800 kg. žice, 825 kg. raznega železja itd. Zapečatene ponudbe je vpsolati najkasneje do 20. oktobra t. l. monopolni upravi v Beligradu. Pogoji in vzorci so vsak dan v tobačni tovarni v Belemgradu na vpogled. Prepis dobavnega razpisa, v katerem so natančnejše podrobnosti, pogoji, množine in kakovosti predmetov, katere bo dobaviti, je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Ljubljanske novice.

K petdesetletnemu obstoju ljubljanske realke. Ker so o prireditvi slavnosti nastale difference poravnane, naj č. g. slov. abiturijenti najštevilneje prijavijo slavnostnemu odboru svojo udeležbo.

Nevarno obola je znana tukajšnja gostilničarka gospa Ana Škerjanc in se nahaja v tukajšnjem sanatoriju »Leoninum«.

Kamen v obraz. Pavel Primc, čevljarški vajenec v Krojaških ulicah št. 4 je vrgel petletnemu A. Mačku, gostilničarjevemu sinu v Krojaških ulicah št. 8, kamen v obraz in mu je prebil ustnice.

Tat v kavarni. Včeraj ponoči je obiskal kavarno »Pri slonu« t. t. ki je pobral markerju Val. Marguttiju iz predala v omari 30 kron in markerju S. Kobalu dve škatlici cigaret. Tatu so najbrže ponoči zaprli v kavarno, jutraj pa, ko so kavarno odprli, jo je odkuril.

Vola in električna. V Prešernovih ulicah sta se danes dopoldne splašila električnega voza v prazen voz vprežena vola posestnika Janeza Bleja iz Mal. Mengša in zapeljala voz v okno kavarne »Pri slonu«. Oje je razdrobilo šipo.

Omedlela je danes dopoldne v Ribjih ulicah Frančiška Modrijan, posestnica v Rovtahu pri Logatcu. Prepeljali so jo s fjakarskim vozom k njenemu sinu na Poljanski cesti št. 11.

Zgubila je zlat ščipalnik pred tremi tedni na Tržaški cesti zasebnica B. T. iz Gradca. Ščipalnik je vreden 60 K.

Okradeni pek. Milan Cirman, kleparski vajenec na Rinski cesti št. 14 je prišel danes jutraj v prodajalnico peka Franca Babiča na Tržaški cesti št. 4, in mu je ukradel iz predala več žemelj in pa 2 kroni drobiža. Fr. Babič je tatvino takoj opazil in stekel za vajencem, ki je, ko je zagledal za seboj Babiča teči, vrgel žemlje in denar v grmovje ob cesti in je zbežal.

Z rešilnim vozom Rudolf Pipan, mizarjski pomočnik pri Ludoviku Langu v Kolizeju, je danes dopoldne pri delu ponesrečil. Težak ploč je padel na njega in ga udaril na želodec, da se je vsled bolečin kar zvrnil na tla. Prepeljali so ga z rešilnim vozom na dom, Krakovske ulice 11.

Opeka bojno sredstvo. Delavec Iv. Terdina je danes dopoldne pri stavbi na Kongresnem trgu vrgel kos opeke v glavo delavcu Matiji Beniču in ga ranil do krvi na desni strani glave.

Tifus, prenešen iz okolice, se je pojavil v Ljubljani. V bolnici je že več slučajev te bolezni. Varujte se slabe pitne vode.

V panorami so razstavljene razne znamenite slike avstrijskega Primorja; pri tem je opozarjati na lepo tržaško okolico ter na mnogotere zanimivosti Zadra in drugih dalmatinskih mest — V nedeljo, 28. t. m. se prične novo potovanje po Grški. Dve seriji sta bili razstavljene že v minuli sezoni. To pot so na vrsti zgodovinsko znamenita mesta Korint, Patras, Pirej, Argos, Mikene in dr. s svojo okolico. Nad vse zanimivi so seveda preostanki in izkopine iz starogrške dobe. Naslednji teden pričenši od 5. okt. bodo razstavljene najnovejše slike zlate Prage.

Društvena godba. Promenadni koncert društvene godbe bo jutri ob ugodnem vremenu na sv. Jakoba trgu ob 7. uri zvečer. — V nedeljo dne 27. t. m. bo koncert pri

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.